

25 ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ 2024

† Κυριακή ΙΓ' Λουκά.

(Τελώνου καὶ Φαρισαίου).

Ταρασίου Κωνσταντινουπόλεως (784-806). Ῥηγίνου ἱερο-
μάρτυρος ἐπισκόπου Σκοπέλου (†335), Ἀλεξάνδρου μάρτυρος
τοῦ ἐν Θράκη.

Ἦχος πλ. α'. Ἐωθινὸν ε'.

* * * * *

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ

Ὁ ἱερεύς· Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Καὶ ἄρχεται ὁ Ἀναγνώστης ἀναγινώσκων τὸν Προοιμιακὸν
Ψαλμὸν, λέγων οὕτω·

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν τῷ Βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ τῷ Βασιλεῖ
ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν αὐτῷ, Χριστῷ τῷ
Βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

Ψαλμὸς ργ' (103).

Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον· Κύριε ὁ Θεός μου, ἐμεγαλύνθης
σφόδρα. Ἐξομολόγησιν καὶ μεγαλοπρέπειαν ἐνεδύσω,
ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἱμάτιον. Ἐκτείνων τὸν οὐρανὸν ὡσεὶ
δέρριν, ὁ στεγάζων ἐν ὕδασι τὰ ὑπερῶα αὐτοῦ. Ὁ τιθεὶς νέφη τὴν
ἐπίβασιν αὐτοῦ, ὁ περιπατῶν ἐπὶ πτερύγων ἀνέμων. Ὁ ποιῶν
τοὺς Ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα, καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ
πυρὸς φλόγα. Ὁ θεμελιῶν τὴν γῆν ἐπὶ τὴν ἀσφάλειαν αὐτῆς, οὐ
κλιθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος. Ἄβυσσος ὡς ἱμάτιον τὸ
περιβόλαιον αὐτοῦ, ἐπὶ τῶν ὀρέων στήσονται ὕδατα. Ἀπὸ
ἐπιτιμῆσεώς σου φεύξονται, ἀπὸ φωνῆς βροντῆς σου
δειλιάσουσιν. Ἀναβαίνουσιν ὄρη, καὶ καταβαίνουσι πεδία εἰς τὸν
τόπον, ὃν ἐθεμελίωσας αὐτά. Ὅριον ἔθου, ὃ οὐ παρελεύσονται,
οὐδὲ ἐπιστρέψουσι καλύψαι τὴν γῆν. Ὁ ἐξαποστέλλων πηγὰς ἐν
φάραγγιν, ἀναμέσον τῶν ὀρέων διελεύσονται ὕδατα. Ποτιοῦσι
πάντα τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ, προσδέξονται ὄναγροι εἰς δίψαν
αὐτῶν. Ἐπ' αὐτὰ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατασκηνώσει· ἐκ
μέσου τῶν πετρῶν δώσουσι φωνήν. Ποτίζων ὄρη ἐκ τῶν ὑπερῶων
αὐτοῦ· ἀπὸ καρποῦ τῶν ἔργων σου χορτασθήσεται ἡ γῆ. Ὁ
ἐξανατέλλων χόρτον τοῖς κτήνεσι, καὶ χλόην τῇ δουλείᾳ τῶν

ἀνθρώπων. Τοῦ ἐξαγαγεῖν ἄρτον ἐκ τῆς γῆς, καὶ οἶνος εὐφραίνει καρδίαν ἀνθρώπου. Τοῦ ἰλαρῶναι πρόσωπον ἐν ἐλαίῳ· καὶ ἄρτος καρδίαν ἀνθρώπου στηρίζει. Χορτασθήσονται τὰ ξύλα τοῦ πεδίου, αἱ κέδροι τοῦ Λιβάνου ἅς ἐφύτευσας. Ἐκεῖ στρουθία ἐννοσσεύσουσι, τοῦ ἐρωδιοῦ ἢ κατοικία ἠγεῖται αὐτῶν. Ὅρη τὰ ὑψηλὰ ταῖς ἐλάφοις, πέτρα καταφυγὴ τοῖς λαγωοῖς. Ἐποίησε σελήνην εἰς καιρούς· ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ. Ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ· ἐν αὐτῇ διελεύσονται πάντα τὰ θηρία τοῦ δρυμοῦ. Σκύμνοι ὠρούμενοι τοῦ ἀρπάσαι, καὶ ζητῆσαι παρὰ τῷ Θεῷ βρώσιν αὐτοῖς. Ἀνέτειλεν ὁ ἥλιος, καὶ συνήχθησαν, καὶ εἰς τὰς μάνδρας αὐτῶν κοιτασθήσονται. Ἐξελεύσεται ἄνθρωπος ἐπὶ τὸ ἔργον αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ τὴν ἐργασίαν αὐτοῦ ἕως ἑσπέρας. Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε· πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας· ἐπληρώθη ἡ γῆ τῆς κτίσεώς σου. Αὕτη ἡ θάλασσα ἡ μεγάλη καὶ εὐρύχωρος· ἐκεῖ ἐρπετά, ὧν οὐκ ἔστιν ἀριθμὸς, ζῶα μικρὰ μετὰ μεγάλων. Ἐκεῖ πλοῖα διαπορεύονται· δράκων οὗτος, ὃν ἔπλασας ἐμπαίζειν αὐτῇ. Πάντα πρὸς σὲ προσδοκῶσι, δοῦναι τὴν τροφήν αὐτῶν εἰς εὐκαιρον. Δόντος σου αὐτοῖς, συλλέξουσιν. Ἀνοίξαντός σου τὴν χεῖρα, τὰ σύμπαντα πλησθήσονται χρηστότητος· ἀποστρέψαντος δέ σου τὸ πρόσωπον, ταραχθήσονται. Ἀντανελεῖς τὸ πνεῦμα αὐτῶν, καὶ ἐκλείψουσι, καὶ εἰς τὸν χοῦν αὐτῶν ἐπιστρέψουσιν. Ἐξαποστελεῖς τὸ πνεῦμά σου, καὶ κτισθήσονται, καὶ ἀνακαινιεῖς τὸ πρόσωπον τῆς γῆς. Ἦτω ἡ δόξα Κυρίου εἰς τοὺς αἰῶνας· εὐφρανθήσεται Κύριος ἐπὶ τοῖς ἔργοις αὐτοῦ. Ὁ ἐπιβλέπων ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ ποιῶν αὐτὴν τρέμειν· ὁ ἀπτόμενος τῶν ὀρέων καὶ καπνίζονται. Ἄσω τῷ Κυρίῳ ἐν τῇ ζωῇ μου, ψαλῷ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω. Ἦδυνθείη αὐτῷ ἡ διαλογία μου, ἐγὼ δὲ εὐφρανθήσομαι ἐπὶ τῷ Κυρίῳ. Ἐκλείποιεν ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ τῆς γῆς, καὶ ἄνομοι, ὥστε μὴ ὑπάρχειν αὐτούς. Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον.

Καὶ πάλιν.

Ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ· ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ. Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε· πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας.

Δόξα. Καὶ νῦν.

Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα. Δόξα σοι ὁ Θεός (ἐκ γ'). Ἡ ἐλπίς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

**Εἶτα, Συναπτὴ μεγάλη ὑπὸ τοῦ Διακόνου, καὶ
ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·**

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

Μετὰ τὸν Προοιμιακὸν Ψαλμὸν, καὶ τὸ πρῶτον Κάθισμα τοῦ Ψαλτηρίου, εἰς τό, Κύριε, ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους ι', καὶ φάλλομεν Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα ζ', καὶ τοῦ Τριωδίου Στιχηρὰ Ἰδιόμελα β' εἰς γ'.

Ἦχος Πάφ

Κ^{Πα} υ ρ ι ι ε ε κ ε ε κ ρ α α α ξ α α π ρ ο ο ς σ ε
 ε ι σ α κ ο υ ο υ σ ο ο ο ν μ ο υ ε ι σ α κ ο υ σ ο ο ο ν μ ο υ
 Κυ υ ρ ι ι ι ε Κυ ρ ι ε ε κ ε ε ε κ ρ α
 ξ α α π ρ ο ο ο ς σ ε ε ι σ α α α α κ ο υ σ ο ο ν
 μ ο ο π ρ ο ο ο σ χ ε ς τ η φ ω ν η η η τ η η ς δ ε η η η
 σ ε ω ω ω ω ς μ ο υ ε ν τ ω κ ε κ ρ α γ ε ν α ι μ ε
 ε π ρ ο ο ο ς σ ε ε ι σ α κ ο υ σ ο ο ν μ ο υ Κυ υ ρ ι ι
 ε

Κ^{Πα} α τ ε υ θ υ ν θ η τ ω η π ρ ο ο ο ο σ ε υ ε υ
 χ η η η μ ο υ ω ς θ υ μ ι α α μ α α ε ν ω ω ω π ι
 ο ο ο ο ν σ ο υ ε π α ρ σ ι ς τ ω ω ω ω ν χ ε ι ρ ω
 ω ω ν μ ο υ ο υ θ υ σ ι ι α ε ε ε σ π ε ε ρ ι ι ν η

η ει σα κου σο ον μου Κυ υ ρι ι ε

Ἡ Στιχολογία.

πλ

Θου Κυ ρι ε φυ λα κην τω στο μα τι ι μου και
θυ ραν πε ρι ο χης πε ρι τα χει λη μου

Μη εκ κλι νης την καρ δι αν μου εις λο γους
πο νη ρι ι ασ του προ φα σι ζε σθαι προ φα σεις εν α μα ρ
τι ι αις

Συν αν θρω ποις ερ γα ζο με ε νοις την α νο μι
ι α αν και ου μη συνδυ α σω με τα των εκλεκτων αυ
των

Παι δευ σει με δι και ος εν ε λε ει και ε λε γ χει
με ε λαι ον δε α μα ρτω λου μη λι πα να α τω την κε φα
λη ην μου

Οτι ε τι και η προ σευ χη μου εν ταις ευ δο κι

αις αυ των ^{υ̇ ρ̇} κα τε πο θη σαν ε χο με να πε τρας οι
κρι ται αυ των ^{υ̇ ρ̇}

A κου σον ται τα ρη μα τα α μου ο τι η δυν
θη σαν ^{Δ̇ ρ̇} ω σει πα χος γης ερ ρα γη ε πι της γης ^{Δ̇ ρ̇} δι ε
σκορ πι σθη τα ο στα αυ των πα ρα τον Α α δην ^{υ̇ ρ̇}

O τι προς σε Κυ υ ρι ε Κυ ρι ε οι οφθαλ
μοι οι μου ^{Δ̇ ρ̇} ε πι σοι ηλ πι σα μη αν τα νε λης την ψυ
χη ην μου ^{υ̇ ρ̇}

Φ υ λα ξον με α πο πα γι ι δος ης συ νε στη
σαν το ο μοι ^{Δ̇ ρ̇} και α πο σκαν δα λων των ερ γα ζο με νων
την α νο μι ι αν ^{υ̇ ρ̇}

Π^{Πα} ε σουν ται αι εν α μφι βλη στρω αυ των οι α μαρτω
λοι ^{Δ̇ ρ̇} κα τα μο νας ει μι ε γω ^{Δ̇ ρ̇} ε ως αν πα ρε ελ
θω ^{υ̇ ρ̇}

Φ ω νη η μου προς Κυ ρι ον ε κε κρα ξα φω

νη μου προς Κυ υ ρι ον ε δε η η θην

Ε^{Πα} κ χε ω ε νω πι ον αυ του την δε η σι ιν

μου την θλι ψιν μου ε νω πι ον αυ του α πα γγε λω

Ε^{Πα} ν τω εκ λει πειν εξ ε μου το Πνευ μα μου και συ

εγ νωστας τρι βους μου

Ε^{Πα} ν ο δω ταυ τη η ε πο ρευ ο ο μην ε

κρου ψαν πα γι δα μοι

Κ^{Δι} α τε νο ουν εις τα δε ξι α και ε πε βλεπον

και ουκ ην ο ε πι γι νωσκων με

Α πω λε το φυ γη απ ε μου και ουκ ε στιν ο

εκ ζη των την ψυ χη ην μου

Ε^{Κε} κε κρα ξα προς σε Κυ ρι ε ει ει πα συ ει

η ελ πις μου με ρι ις μου ει εν γη ζωντων

Π^{Κε} ρο ο σχε σπρος την δε η σι ιν μου ο ο τι

ε τα πει νω θηνσφοδρα ^υ ₉

Ρ^{Δι} υ σαιμε εκ των κα τα δι ω κοντων με ^{Πα} _Δ ₉ ο τι ε

κραται ω θησαν υ περ ε με ε ^υ ₉

Στιχηρά Ἀναστάσιμα τῆς Ὀκτωήχου.

Στίχ. α'. Ἐξάγαγε ἐκ φυλακῆς τὴν ψυχὴν μου ^Δ ₉ ^Χ του ε ξο

μο λο γη σασθαιτω ο νο ο μα τι ι ι ι σου ^π ₉

Δ^{Πα} ι α του τι μι ου σου Σταυ ρου ου Χρι ι ι

στε ^υ ₉ δι ι α α βο ο λον η η η η η

σχυ υ υ υ νας ^{Κε} _π ₉ και δι α της Α να στα σε

ω ω ω σου ^{Δι} _υ ₉ το κε ε εν τρο ον ^{Πα} _Δ ₉ της α μαρ τι

ι ι ας η ημ βλυ υ υ νας ^π και ε ε σω ω ω

σα ας η η μας ^{Κε} _υ ₉ εκ των πυ λω ω ων του θα

να α α α του ^{Πα} _υ ₉ δο ξα ζο μεν σε μο νο γε ε νε

ε ε ες ^Δ ₉

Στίχ. β'. Ἐμὲ ὑπομενοῦσι δίκαιοι, ^Δ ₉ ^Χ ε ως ου αν τα α

πο δωω ω ως μοι

Ο^{Πα} την Α να στα σιν δι δους τω γε νει των α αν
θρω ω ω πων ως προ βα α τον ^{Δι} ε πι σφα γη η ην
η η η η η χθη ^{Κε} ε φρι ι ξα αν του ου τον οι οι
α α αρ χον τε ες του Α α α α δου ^{Δι} και ε
πηρ θη η σαν πυ υ λαι ο δυ υ νη η η η ραι ^{Κε} ει
σε λη λυ θε γαρ ο Βα σι λευς της δο ο ο ξη ης
Χρι ι ι στος ^{Κε} λε ε γων τοις εν δε σμοι οις ε ξε
ε ε ε ελ θε ε ε ε τε ^{Πα} και τοις εν τω σκο τει
α να κα λυ υ πτε ε σθε ^{Δι}

Στίχ. γ'. Ἐκ βαθέων ἐκέκραξά σοι, Κύριε· Κύριε, ^{Δι} ^Χ ει σα

κουσον τη ης φω νη η η ης μου

Μ^{Κε} ε γα θα α α αυ μα ^{Πα} ο των α ο ρα τω ων
Κτι ι ι στης δι α φι λαν θρω πι αν σα ρκι πα α
θων α νε ε στη ο ο α θα α α α να α α

α τος ^{u q̇} δευ τε πα ^{Δι} τρι ^{Πα} αι αι αι των ε ε θνω ων του ου
 τον προ σκυ νη η η η σω ω ω μεν ^{π q̇} τη γαρ αυ
 του ευσ πλα αγ χνι ^{Κε} ι ι α ^{u q̇} εκ πλα α α νης ρυ
 σθε ε ε εν τες ^{Πα} εν τρι σιν υ πο στα σε σιν ε ε ε
 να α θε ε ον ^{u q̇} υ μνειν με ε μα θη η κα α μεν ^{Δ δ̇}

Ἔτερα Στιχηρά, Ἀνατολικά.

Στίχ. δ'. Γενηθήτω τά ὦτά σου προσέχοντα ^{Δ δ̇} ^χ ^{π q̇}
 εις την φω

νην της δε η η σε ω ω ω ως μου ^{π q̇}

Ε^{Πα} σπε ρι νην προ σκυ νη σιν προσ φε ρο μεν σοι τω α
 νε σπε ε ε ρω ω φω ω τι ^{u q̇} τω ε πι τε λει των
 αι αι ω ω ω νων ^{Δ δ̇} ως εν ε σο πτω δι α σα ρ κο ο ος λα
 αμ ψαν τι ι τω κο ο ο ο σμω ^{Κε} ^{π q̇} και με ε χρι ισ
 Α δου κα α τελ θο ο ο ον τι ^{Πα} ^{u q̇} και το ε κει σε
 σκο ο ο τος λυ υ σα α αν τι ^{Κε} ^{π q̇} και το φως της α
 να στα σε ε ως τοις ε ε θνε σι ι δει ει ει ξα α α
 αν τι ^{Πα} ^{u q̇} φω το δο τα Κυ ρι ι ε δο ο ξα α σοι ^{Δ δ̇}

Στίχ. ε'. Ἐὰν ἀνομίας παρατήρησῃς, Κύριε Κύριε, τίς ὑποστήσεται;

ο τι πα ρα σοι ο ι λα σμο ο ος
ε ε ε ε στιν

Τον αρχιγον της σωτηριας ημων Χριστο ον δο
ξο ο λο ο γη η η σω ω ω μεν αυ του γαρ εκ
νε κρων α να στα αν τος κο σμος εκ πλα α νης σε
ε σω ω ω σται χαι ρει χο ρο ος Α αγ γε ε λων φε
ε ε ευ γει δαι μο νων πλα α α νη Α δαμ πε
σων α νι στα α ται δι α α βο λο ος κα τη ηρ γη η
ται

Στίχ. ς'. Ἐνεκεν τοῦ ὀνόματός σου ὑπέμεινά σε, Κύριε·
ὑπέμεινεν ἡ ψυχὴ μου εἰς τὸν λόγον σου,

ηλ πι σεν η
ψυ χη μου ε πι τον Κυ υ υ ρι ι ι ι ον

Οι της κουστωδίας ενηχουν του ποτων
πα ρα α νο ο ο μων κα λυ ψα τε Χρι στου την ε
γε ερ σι ιν και λα βε τε αρ γυ υ ρι α α και αι
ει ει ει ει πα α α τε ο τι η μων κοι

μω ω με ε ε νων εκ του μνη μει ου ε συ λη η η

θη ο ο νε ε ε κρος ^{Κε} τις ει δε τις η κου σε νε ^{Πα}

κρον κλα πε ε εν τα α πο ο τε ε ^u μα λιστα ε σμυρ

νι σμε ε ε νον και αι γυ υ υ μνον ^π κα τα λι

πον τα και εν τω ω τα φω ^ς τα εν τα α φι α

α α α αυ του ^{Κε} μη πλα να σθε Ι ουου δαι αι αι οι ^u

^{Πα} μα θε τε τα ας ρη σεις τω ων προ ο φη τω ω ων και

γνω ω ω τε ^π ο ο τι αυ τος ε στι ι ιν α α

λη η θως ο λυ τρω της του ου κο ο ο σμου και πα αν

το δυ υ να α ^{Πα} μος ^Δ

Στίχ. ζ. Από φυλακῆς πρωΐας μέχρι νυκτός, ἀπὸ φυλακῆς

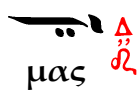
πρωΐας ^Δ ^χ ελ πι σα τω Ι σρα ηλ ε πι τον Κυ υ υ

ρι ι ι ι ον ^π

Κ ^{Πα} υ ρι ι ε ο τον Α δην σκυ υ λε ε ευ σας και ^{Δι}

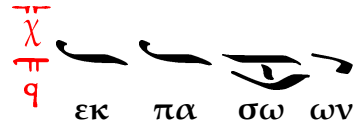
τον θα να α τον ^{Πα} ^Δ πα τη σα ας Σω τη η η η ηρ

η η η η μων ^π ο φω τι σας τον κο ο ο σμον

 τω σταυ ρω τω τι ι μι ι ι ω ε λε η η σον η η

 μας

Στιχηρά Ἰδιόμελα τοῦ Τριωδίου.

ᾠχος 4 Πα ρ

Στίχ. η'. Ὅτι παρὰ τῷ Κυρίῳ τὸ ἔλεος, καὶ πολλὴ παρ' αὐτῷ
 λύτρωσις, καὶ αὐτὸς λυτρώσεται τὸν Ἰσραὴλ

 εκ πα σω ων

 των α νο μι ω ων α α α αυ του

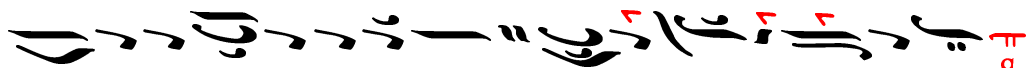
Mη προ σευ ξω με ε θα φα ρι σα ἰ κω ως α

 δε ελ φοι ο γαρ υ ψων ε αυ τον τα πει ει νω

 θη η η η σε ε ε ε ται τα πει νω θω μεν ε ναν

 τι ον τῷ Θε ὀ ὀ τε ε λω νι ι κως δι α νη στει

 ας κρα α α α ζο ο ο ον τες ι λα σθη τι η

 μιν ο Θε ος τοι ο ις α μα α α αρ τω ω ω ω λ ο ις

Στίχ. θ'. Αἰνεῖτε τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔθνη, ἐπαινέσατε αὐτόν

 παν τες οι οι λα α α οι

Mη προ σευ ξω με ε θα φα ρι σα ἰ κω ως α

 δε ελ φοι ο γαρ υ ψων ε αυ τον τα πει ει νω

θη η η η σε ε ε ε ται τα πει νω θω μεν ε ναν
 τι ον τδ Θε υ υ τε ε λω νι ι κως δι α νη στει
 ας κρα α α α ζο ο ο ον τες ι λα σθη τι η
 μιν ο Θε ος τοι ο ις α μα α α αρ τω ω ω ω λοις

Στίχ. ι'. Ὅτι ἐκραταιώθη τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἡ ἀλήθεια
 τοῦ Κυρίου
 με ε νει εις τον αι ω ω ω ω να

Φ α ρι σαι ος κε νο δο ξι α νι κο με ε νος
 και τε λω νη στη με τα νοι οι οι οι α α κλι νο ο ο
 με ε ε νο ος προ σηλ θον σοι τω μο ο ο
 νω ω δε σπο ο ο τη αλλ ο μεν καυ χη σα με ε
 νος ε στε ρη η θη των α γα α θων ο δε μη φθε γξα
 με νος η ξι ω θη η των δω ω ω ω ρε ε ε
 ε ων εν τδ υ τοις τοι ο ις στε να αγ μοις στη ρι ξον με
 Χρι στε ο Θε ος ω ως φι λα α α αν θρω ω ω ω πος

Δόξα. Τοῦ Τριωδίου.

Ἦχος Νη ς

Δ ο ο ξα Πα α τρι ι ι και Υι υι ω και Α γι ω

Πνε ε ε ευ μα α α α τι ^ν_{δζ}

Π^{Νη} αν το κρα το ορ Κυ ρι ι ε ^β_{γλ} οι δα α

πο ο σα δυ υ ναν ται τα δα α α α κρυ υ υ υ α ^ν_{δζ}

Ε ζε κι α αν γαρ εκ των πυ λων του θα να α του

α νη η η γα α α α γον ^{Νη}_{Δδζ} τη ην α μαρ

τω ω λον ^Δ_{δζ} εκ των χρο νι ι ων πται σμα των ερ ρυ υ

υ υ σα α α αν το ^ν_{δζ} τον δε τε ε λω ω νην ^β_{γλ} υ

περ τον φα ρι σαι ον ε ε δι και αι αι ω ω ω ω

σαν ^Δ_{δζ} και δε ε ε ε ο ο ο ο μαι ^Δ_{δζ} συν αυ τοι οις

^{Νη} α ρι θμη η η η σας ε ε λε η η η σο ο ο ο ν

με ^ν_{δζ}

Τὸ Δογματικὸν Θεοτοκίον.

Ἦχος Πάφ

Κ^{Πα} αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω

ω ω νων α α α α μην ^π_ρ

Ε^{Πα} ν τη ε ρυ υ θρα θα α λα α α α σ ση ^ν_{δζ}

της α πει ρο γα μου ου νυ υ υμφης ει ει κων δι ι ε
 γρα α α α φη η πο ο ο τε ε κει Μω υ σης
 δι αι ρε ε της του ου υ υ υ δα α α α τος
 εν θα δε ε Γα α βρι ι ι ηλ υ πη ρε τη ης του
 θα α α α αυ μα α α τος το τε τον βυ θον
 ε πε ζε ευ σεν α βρο χω ως Ι ισ ρα α ηλ νυ υ υ ν
 δε τον Χρι στον ε γεν νη η σεν α α σπο ο ρως
 η Πα αρ θε ε ε νο ος η θα λα α ασ σα α
 με τα την πα ρο δον του ου Ι ισ ρα α ηλ ε ε
 μει νε εν α α α βα α α α τος η α α α
 α α α α με ε ε ε η α α με εμ πτο ο ο
 ο ο ο ο ο ο ο ο ος με τα την κυ η σιν
 του Εμ μα νου η ηλ ε μει ει νε ν α α α α α
 φθο ο ο ρος ο ω ω ω ω ν και αι προ ο ω ν και
 φα νεις ως αν θρω ω πο ος Θε ε ος ε λε η σο ον η
 μα α α α α α ας

Εἴσοδος. Ὁ προεστὼς ἢ ὁ ἀναγνώστης τὴν ἐπιλύχνιον εὐχαριστίαν χῦμα·

Φῶς ἰλαρὸν ἀγίας δόξης, * ἀθανάτου Πατρός, * οὐρανόυ, ἀγίου, μάκαρος, * Ἰησοῦ Χριστέ, * ἐλθόντες ἐπὶ τὴν ἡλίου δύσιν, * ἰδόντες φῶς ἔσπερινόν, * ὑμνοῦμεν Πατέρα, Υἱόν, * καὶ ἅγιον Πνεῦμα, Θεόν. * Ἄξιόν σε ἐν πᾶσι καιροῖς * ὑμνεῖσθαι φωναῖς αἰσίσαις, * Υἱὲ Θεοῦ, ζῶγν ὁ διδούς· * διὸ ὁ κόσμος σε δοξάζει.

Φῶς ἰλαρόν. Μέλος παλαιόν, ἐξηγήσεις Σίμωνος Ι. Καρᾶ.

Ἦχος Δι-Ϡ

Φ ὠς ἰ ἰ λα α ρο ο ον α γι ἰ α ας
 δο ο ο ξης α α θα α να α α α α τϠ
 Ϡ Ϡ Πα α α τρος ου ρα α νι ἰ ἰ ου α α γι ἰ ἰ
 ου μα κα α ρος Ι η η σϠ Ϡ Ϡ Χρι ἰ
 στε ε ε ελ θο ο ον τες ε πι τη η ηην
 η η λι ἰ ἰ ου δυ υ υ υ υ σιν ἰ ἰ
 δο ον τε ες φω ω ως ε σπε ρι ἰ νο ον
 υ υ μνϠ Ϡ με ε ε εν Πα α τε ε ε ρα Υι υι ο
 ο ον και αι Α α α γι ο ον Πνε ε ε ευ μα α α
 Θε ε ε ον α ξι ἰ ο ο ον σε ε εν πα α α σι
 και αι ροι οι οις υ υ μνει ει ει ει εισ θαι φω ω ναι

αι αις αι σι ι ι αις Υι υι ε ε Θε ε ϝ
 ϝ ϝ ζω ω η η ην ο ο ο δι δς δι ι ο ο ο
 ο ο κο οσμος σε ε δο ξα α α α α α
 α α ζει ει ει ει ει ει ει ει ει ει

Τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας
 Τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας.

Ἦχος Δι-Θ

Ο Κυ υ ρι ος ε βα σι ι λευ σεν ευ
 πρε πει αν ε νε δυ υ σα το

Στιχ. Ἐνεδύσατο ὁ Κύριος δύναμιν, καὶ περιεζώσατο

Ο Κυ υ ρι ος ε βα σι ι λευ σεν ευ
 πρε πει αν ε νε δυ υ σα το

Στιχ. Καὶ γὰρ ἑστερέωσε τὴν οἰκουμένην, ἣτις οὐ σαλευθήσεται.

Ο Κυ ρι ος ε βα σι ι λευ σεν ευ πρε πει
 αν ε νε δυ υ σα το ο ο

Η ΕΚΤΕΝΗΣ ΔΕΗΣΙΣ

Εἶτα ὁ διάκονος (ἢ ὁ ἱερεὺς) τὴν ἐκτενῆ δέησιν, ὁ δὲ λαὸς εἰς ἐκάστην δέησιν τὸ Κύριε, ἐλέησον (τρὶς).

Εἶπωμεν πάντες ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς καὶ ἐξ ὅλης τῆς διανοίας ἡμῶν εἶπωμεν.

Κύριε παντοκράτορ, ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου· δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (δεῖνος).

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἱερέων, ἱερομονάχων, ἱεροδιακόνων καὶ μοναχῶν καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, υἰείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως, συγχωρήσεως καὶ ἀφέσεως τῶν ἀμαρτιῶν τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ πάντων τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, τῶν κατοικούντων καὶ παρεπιδημούντων ἐν τῇ πόλει ταύτῃ, τῶν ἐνοριτῶν, ἐπιτρόπων, συνδρομητῶν καὶ ἀφιερωτῶν τῆς ἁγίας ἐκκλησίας ταύτης.

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν μακαρίων καὶ ἀοιδίμων κτιτόρων τοῦ ἁγίου ναοῦ τούτου (τῆς ἁγίας μονῆς ταύτης) καὶ ὑπὲρ πάντων τῶν προαναπαυσασμένων πατέρων καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἐνθάδε κειμένων καὶ ἀπανταχοῦ ὀρθοδόξων.

Ἐτι δεόμεθα καὶ ὑπὲρ τῶν καρποφορούντων καὶ καλλιεργούντων ἐν τῷ ἁγίῳ καὶ πανσέπτῳ ναῷ τούτῳ, κοπιώντων, ψαλλόντων, καὶ ὑπὲρ τοῦ περιστώτος λαοῦ, τοῦ ἀπεκδεχομένου τὸ παρα σου μέγα καὶ πλούσιον ἔλεος.

Ὁ ἱερεύς· Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ ἀναγνώστης· Ἀμήν.

Ὁ προεστώς ἢ ὁ ἀναγνώστης·

Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἐσπέρα ταύτῃ ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε· δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Δέσποτα· συνέτισόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Ἅγιε· φώτισόν με τοῖς δικαιώμασί σου.

Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα· τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδης.

Σοὶ πρέπει αἶνος, σοὶ πρέπει ὕμνος, σοὶ δόξα πρέπει, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορὸς· Ἀμήν.

* * *

ΤΑ ΠΛΗΡΩΤΙΚΑ

Εἶτα ὁ διάκονος λέγει τὰ Πληρωτικά, ὁ δὲ χορὸς ἀποκρίνεται εἰς μὲν τὰς δύο πρώτας δεήσεις διὰ τοῦ Κύριε, ἐλέησον, εἰς τὰς ἐπομένους ἕξ διὰ τοῦ Παράσχου, Κύριε, εἰς δὲ τὴν τελευταίαν διὰ τοῦ Σοί, Κύριε.

Πληρώσωμεν τὴν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Τὴν ἐσπέραν πᾶσαν, τελείαν, ἁγίαν, εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Ἄγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγόν, φύλακα τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν καὶ τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ καὶ μετάνοιᾳ ἐκτελέσαι παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικὰ καὶ καλὴν ἀπολογίαὶν τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ βήματος τοῦ Χριστοῦ αἰτησώμεθα.

Τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν, Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας μετὰ πάντων τῶν ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν

ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Ὁ ἱερεὺς ἐκφώνως·

Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Ὁ ἱερεὺς εὐλογῶν τὸν λαόν· Εἰρήνη πᾶσι.

Ὁ χορός· Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Ὁ διάκονος· Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.

Ὁ χορός· Σοί, Κύριε.

Ὁ ἱερεὺς τὴν εὐχὴν τῆς κεφαλοκλισίας καὶ τὴν ἐκφώνησιν·

Εἴη τὸ κράτος τῆς βασιλείας σου εὐλογημένον καὶ δεδοξασμένον τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

* * *

Εἰς τὸν Στίχον. Ἀπόστιχα Στιχηρά.

Τὸ Ἀναστάσιμον.

Ἦχος π̣ά ρ̣ο **Κε ρ**

Σ ε τον σαρκωθεν τα Σωτηηρα Χριστον και
των ουρανων μηχωρισθεν τα ενφωναισμάτων
μεγαλυνομεν ^uοτι σταυρον και θανατον κατε
δε εξωδια το γενοσημων ως φιλαανθρω
πος Κυριος ^uσκυλευσας Αδου πυυλαστρημερος α

νε ε στης σω ζωντας ψυ χας η η μων

Ἔτερα Στιχηρὰ τοῦ Δαμασκηνοῦ,

ῶν ἡ ἀκροστιχὶς κατ' ἀλφάβητον,

ἐν δὲ τοῖς Θεοτοκίοις, Ἰωάννου Ἀμῆν,

τὸ δὲ Ἀμῆν ἐστὶ μέσον τοῦ Ἀνύμφευτε Παρθένε.

Στίχ. α'. Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν, εὐπρέπειαν ἐνεδύσατο, ἐνε-

δύσατο Κύριος δύναμιν και περι ε ζω σα το

Nυ γει ει σης σου της πλευ ρας ζω ο δο

τα κρουνοϋς α φε σε ωσ πα σιν ε ξε βλυ σας ζω ης

και σωτη ρι ι ασ σαρκι δε θα να τον κα τε δε ζω

α θα να σι αν η μιν δω ρου μενος οι κη σας τα φω

δε η μας η λευ θε ρω σας συν α να στη σας σε αυ

τω εν δο ζωσ ως θε ος δι α του το βο ω ω μεν

φι λανθρωπε Κυ υ ρι ε δο ξα α σοι

Στίχ. β'. Καὶ γὰρ ἐστερέωσε τὴν οἰκουμένην, η τις ου ου σα

λευ θη σε ται

[H]ε νη σου η σταυ ρω σις και η εν Α δη κα θο

δος φι λαν θρω πε υ πα αρχει σκυ λευ σας γαρ αυ τον
και τους πα λαι δε σμι ι ους συ να να στη σας σε αυ τω
εν δο ξως ως Θε ος τον Πα ρα δει σον α νοι ξας
α πο λα βειν του ου του η ξι ω σας δι ο και η μι
ιν τοις δο ξα ζου σι την σην τρι η η με ρον ε
γερ σιν δω ω ρη σαι ι λα σμον α μα ρτι ων Πα ρα
δει ει ει σου οι κη τορας κα τα ξι ων ως μο νος
ευ σπλααγχνος

Στίχ. γ'. Τῷ οἴκῳ σου πρέπει ἁγίασμα, Κύριε, εἰς μακρο

τητα η με ρων

Ο δι η μας σαρκι πα θος δε ξα με νος
και τρι η με ρος εκ νε κρων α να στας της σαρκος η
μωντα πα α αθη θε ρα πευσον και α να στησον
εκ πταισμα των χα λε πων φι λανθρωπε και σω σον η μας

Δόξα. Τοῦ Τριωδίου.

Ἦχος Πά Πα ρ

Δοξα Πατρι και Υιω και Αγιωωω
Πνευμααατι

Β^{Πα}εβαρημενων των οφθαλμων μου εκ των α
νοομιωων μου ου δυναμαι ατενιι
σαι και ιιδειν τον αιθερα του Οου ου ου
ουραααανου αλλα δεξαι με ως το
ον Τεελωωνην μετανοου ου ουν τα
ασωωωτηρ και ελεησο ο οον με

Και νυν. Θεοτοκίον.

Ἦχος Πά Πα ρ

Και νυ νυ νυ νυ και ααει και εις τας
αι αι ωωωνας των αι ωωων ααα μην

Ν^{Πα}αος και αι πυλη νυ νυ πααααρχεις
παλατιον και θρονος του Βασιιλεεως παρθε
εενεπαανσεεεμνε διης ολυτρωω

της μου Χρι στο ος ο ο Κυ υ υ ρι ι ι ος ^{Πα} τοις
 εν σκο τει κα θε ευ δου σι ιν ε ε πε ε ε ε
 ε φα α α α νεν ^{Κε} Η λι ος υ πα α αρχω ων δι
 και αι ο συ υ υ νης ^{Κε} φω τι σαι θε λωνους ε πλα α
 σε ^{Πα} κατ ει κο να ι ι δι ι αν χει ρι ι ι τη ε
 ε α α αυ του ^{Κε} δι ο πα α νυ μνη η τε ως
 μη τρι κην πα ρ ρη σι αν προς αυ το ο ον κε κτη
 με ε ε ε νη ^{Δι} α δι α λει πτω σπρε σβε ευ ε ε σω
 θη η ναι τα ας ψυ χα ας η η μω ω ω ω ω
 ων ^{Πα}

Μετὰ τὰ ἀπόστιχα λέγεται ὑπὸ τοῦ προεστῶτος ἢ τοῦ ἱερέως ἢ Ὁδὴ Συμεὼν τοῦ θεοδόχου. (Λουκ. β' 29-32)

Νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου, Δέσποτα, κατὰ τὸ ῥῆμά σου, ἐν εἰρήνῃ· ὅτι εἶδον οἱ ὀφθαλμοί μου τὸ σωτήριόν σου, ὃ ἤτοιμάσας κατὰ πρόσωπον πάντων τῶν λαῶν· φῶς εἰς ἀποκάλυψιν ἐθνῶν καὶ δόξαν λαοῦ σου Ἰσραήλ.

Ὁ ἀναγνώστης τὸ τρισάγιον.

Ἅγιος ὁ Θεός, ἅγιος ἰσχυρός, ἅγιος ἀθάνατος· ἐλέησον ἡμᾶς. (τρὶς)

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν. Ἅγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον (τρὶς).

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς

τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἀγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ὁ ἱερεύς· Ὅτι σου ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Καὶ ψάλλονται τὰ ἀπολυτικά.

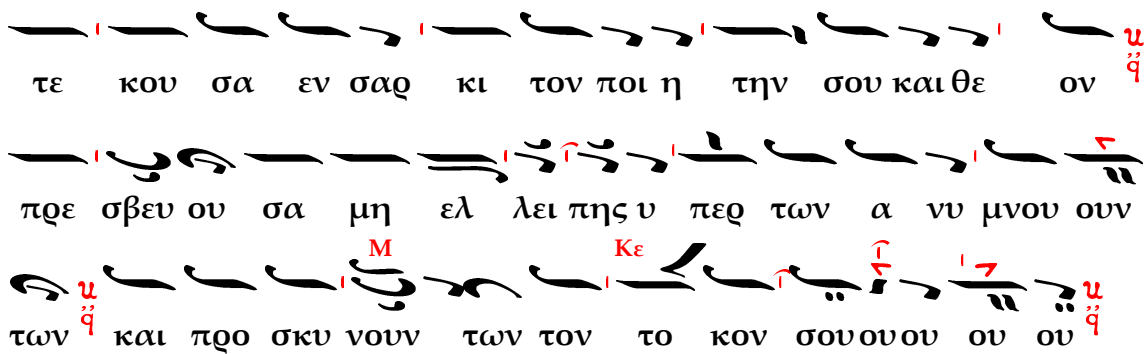
Τὸ Ἀναστάσιμον.

Ἦχος *Κε δ*

T^{Κε} ον σου να ναρχον λογον Πατρι και Πνευματι τον
 εκ Παρ θε νου τε χθεντα εις σω τη ρι αν η μων
α νυ μνη σω μεν πι στοι και προ σκυ νη σω μεν οτι
ηυ δο κη σε σαρ κι α νελ θειν εν τω σταυ ρω και θα
να τον υ πο μει ναι και ε γει ραι τους τεθ νε
ω ω τας εν τη εν δο ξω α να στα σει αυ του

Δόξα. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

X^{Κε} αι ρε Πυ λη Κυ ρι ου η α δι ο δευτος δευτος
χαι ρε τει χος και σκε ε πη των προσ τρε χον των εις Σε Σε
χαι ρε α χει μα στε λι μην και α παι ρο γα με η

Η ΑΠΟΛΥΣΙΣ

Μετὰ τὰ ἀπολυτίκια, ἐὰν μὲν προηγῆθη ἀρτοκλασία:

Ὁ διάκονος: Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ χορός: Κύριε, ἐλέησον.

Ὁ ἱερεὺς εὐλογῶν τὸν λαόν:

Εὐλογία Κυρίου καὶ ἔλεος ἔλθοι ἐφ' ὑμᾶς τῇ αὐτοῦ θείᾳ χάριτι καὶ φιλανθρωπία πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός: Ἀμήν.

Ὁ προεστὼς (ἢ ὁ ἀναγνώστης):

Στερεώσαι Κύριος ὁ Θεὸς τὴν ἀγίαν καὶ ἀμώμητον πίστιν τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων Χριστιανῶν σὺν τῇ ἀγίᾳ ἐκκλησίᾳ καὶ τῇ πόλει ταύτῃ εἰς αἰῶνας αἰώνων.

Ὁ χορός: Ἀμήν.

Ἐὰν δὲ δὲν προηγῆθη ἀρτοκλασία:

Ὁ διάκονος: Σοφία.

Ὁ ἀναγνώστης: Εὐλόγησον.

Ὁ ἱερεὺς:

Ὁ ὢν εὐλογητὸς Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός: Ἀμήν.

Ὁ προεστὼς ἢ ὁ ἀναγνώστης:

Στερεώσαι Κύριος ὁ Θεὸς τὴν ἀγίαν καὶ ἀμώμητον πίστιν τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν σὺν τῇ ἀγίᾳ ἐκκλησίᾳ (ἢ μονῇ) ταύτῃ εἰς αἰῶνας αἰώνων.

Ὁ ἱερεὺς: Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ὁ ἀναγνώστης: Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβιμ * καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφίμ, * τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, * τὴν ὄντως Θεοτόκον, * σὲ μεγαλύνομεν.

Ὁ ἱερεὺς: Δόξα σοι, ὁ Θεός, ἡ ἐλπίς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ὁ ἀναγνώστης: Δόξα. Καὶ νῦν. Κύριε, ἐλέησον γ'. Πάτερ ἅγιε, εὐλόγησον.

Καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν μεγάλην ἀπόλυσιν:

Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν, ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντου

καὶ παναμώμου αὐτοῦ μητροῦ, δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ σταυροῦ, προστασίαις τῶν τιμίων ἐπουρανίων δυνάμεων ἄσωμάτων, ἰκεσίαις τοῦ τιμίου καὶ ἐνδόξου, προδρομοῦ καὶ βαπτιστοῦ Ἰωάννου, τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ πανευφήμων ἀποστόλων, τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ καλλινίκων μαρτύρων, τῶν ὁσίων καὶ θεοφόρων πατέρων ἡμῶν, τοῦ ἁγίου (τοῦ ναοῦ), τῶν ἁγίων καὶ δικαίων θεοπατόρων Ἰωακείμ καὶ Ἄννης, τοῦ ἁγίου (τῆς ἡμέρας), οὗ καὶ τὴν μνήμην ἐπιτελοῦμεν, καὶ πάντων τῶν ἁγίων ἐλεῆσαι καὶ σῶσαι ἡμᾶς ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος.

Δι' εὐχῶν τῶν ἁγίων πατέρων ἡμῶν, Κύριε Ἰησοῦ, Χριστέ ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὁ λαός· Ἀμήν.

* * * * *